

2. Барановський О. І. Банківська безпека: проблема виміру / О. І. Барановський // Економічне прогнозування. – 2006. – № 1. – С. 42-46.
3. Грушко В. І. Податковий борг: причини та шляхи скорочення / В. І. Грушко, К. В. Павлюк // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Економіка. – 2004. – № 4. – С. 51-55.
4. Полторак А. С. Ефективне управління фінансовими ризиками в системі економічної безпеки України / А. С. Полторак, Ю. С. Тимошенко // Агросвіт. – 2015. – № 1. – С. 34–39.
5. Економічна безпека України : сутність і напрямки забезпечення : монографія / В. Т. Шлемко, І. Ф. Бінько. – К. : НІСД. – 1997. – 144 с.
6. Бурковська А. В. Роль фінансової децентралізації у забезпеченні ефективного розвитку територій / А. В. Бурковська, Т. І. Лункіна, А. Ю. Корабахіна // Агрозоологические, социальные и экономические аспекты создания и эффективного функционирования экологически стабильных территорий : материалы I Межд. науч.-практ. конф. (26 февраля 2016). – С. 99-102.

УДК 631.1

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ВИРОБНИКІВ

Волошиновська А. В., студентка групи Б 3/1

Науковий керівник – канд. екон. наук, доцент Полторак А. С.

Миколаївський національний аграрний університет

На сучасному етапі розвитку економіки значну роль відіграють сільськогосподарські виробники, які займають важливе місце у забезпеченні населення продуктами харчування. Попри те, що сільське господарство – одна з розвинутих галузей економіки України, воно потребує підтримки з боку держави, оскільки її застосування пов'язане з посиленням продовольчої безпеки, підвищенням рівня життя сільського населення [1]. Відповідно, питання державної підтримки сільськогосподарських виробників на сучасному етапі розвитку економіки є досить актуальним.

Над проблемою визначення основних методів підтримки сільськогосподарських виробників з боку держави працювали: М. Булат, Н. Сіренко, І. Баришевська [2] та інші. Варто зазначити, що складність залучення інвестиційних ресурсів для здійснення підприємницької діяльності – це одна з особливостей сільського господарства, яка виникає у зв'язку з сезонним характером його виробництва, залежністю від природно-кліматичних умов, великою кількістю суб'єктів господарювання безпосередньо в цій галузі, нестабільністю отримання прибутків.

Основним нормативно-правовим актом, який визначає основи державної політики у бюджетній, кредитній, ціновій, регуляторній та інших сферах державного управління щодо стимулювання виробництва сільськогосподарської продукції та розвитку аграрного ринку, а також

забезпечення продовольчої безпеки населення в Україні є Закон України “Про державну підтримку сільського господарства України” [3].

Досвід зарубіжних країн щодо підтримки сільськогосподарських виробників можливий для впровадження і в нашій країні, адже це необхідно для стабілізації галузі сільського виробництва, впровадження найкращих технологій, розвитку виробничої інфраструктури, захисту товаровиробника на внутрішньому ринку, стимулювання експорту сільськогосподарської продукції. Для економічно розвинутих країн характерним з боку держави є використання законодавчо та організаційно визначених довгострокових бюджетних заходів. Досвід країн Європейського Союзу, США, Канади, країни північної Європи свідчить про накопичення значного інструментарію державного регулювання і підтримки сільськогосподарського виробництва в ринковій економіці. Його узагальнення дає змогу виділити основні ланки (важелі) такого регулювання (рис. 1).

Рисунок 1 – Основні ланки регулювання і підтримки сільськогосподарських виробників в зарубіжних країнах

Джерело: побудовано автором з використанням матеріалів [1; 4]

Варто також відзначити Японію, в якій 80% обсягу сільськогосподарської продукції підпадає під дію урядових програм та заходів. Аналізуючи досвід країн Європейського Союзу, варто відмітити, що пільгове кредитування є одним з пріоритетних ланок підтримки сільськогосподарського виробництва. Пільгові кредити, що потребують фермерські господарства, надають сільськогосподарські кооперативні банки. В Іспанії державна підтримка сільськогосподарських виробників

здійснюється через механізм страхування сільськогосподарських ризиків. В Італії це регулювання здійснюється за допомогою системи кредитної кооперації. В Греції державна підтримка побудована на податкових стимулах, тобто сільські виробники взагалі звільнені від оподаткування.

Враховуючи досвід державної підтримки сільського господарства в розвинених країнах [5, 6], можна виділити деякі напрями, які доцільно було б запровадити в Україні для підтримки сільського господарства (рис. 2).

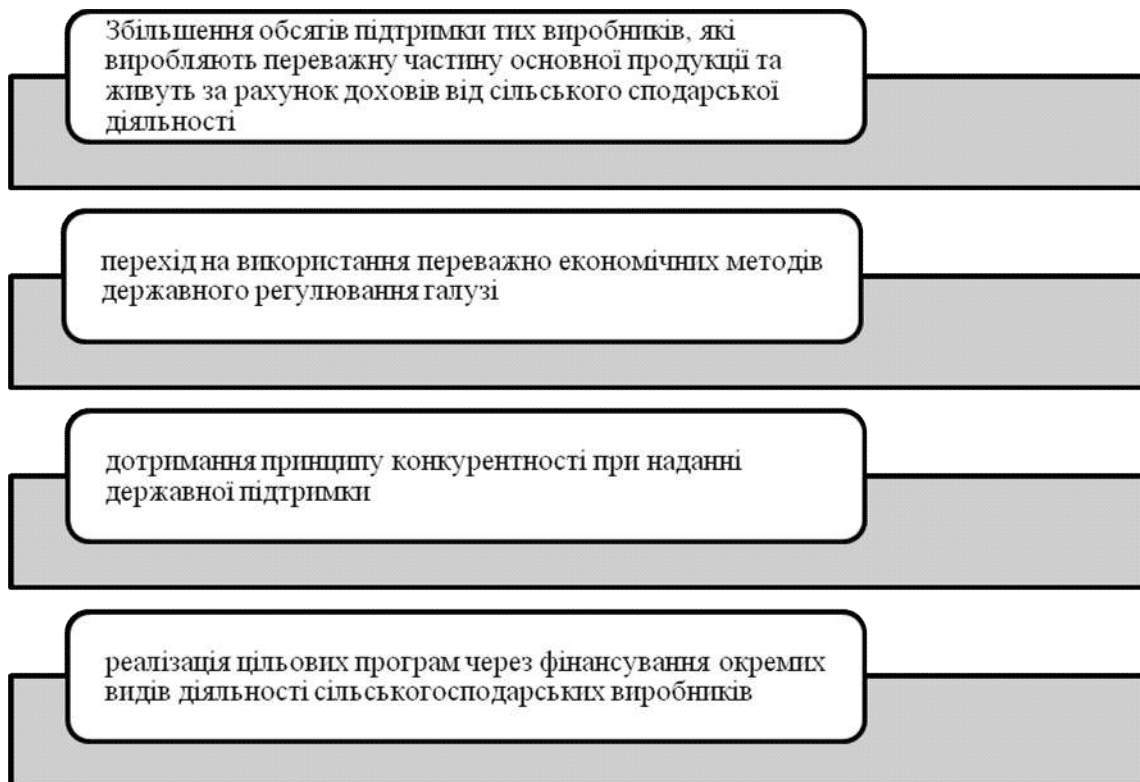

Рисунок 2 – Напрями вдосконалення державної підтримки сільськогосподарських виробників В Україні

Джерело: узагальнено автором

Таким чином, доцільно зауважити, що державна підтримка сільського господарства в розвинених країнах спрямована на те, щоб допомогти фермеру сформувати стійке і прибуткове господарство. Отже, система механізмів державного регулювання аграрної сфери в розвинених зарубіжних країнах насамперед направлена на вирішення соціальних завдань – підтримки рівня доходів фермерів, розвиток сільської інфраструктури й природоохоронні заходи.

ЛІТЕРАТУРА

1. Булат М. А. Державна підтримка в системі регулювання сільського господарства: автореф. дис. ... канд. екон. наук: 08.00.03 / Булат Марія Андріївна; Нац. наук. центр "Ін-т аграр. економіки" УААН. – К., 2010. – 19 с.

2. Сіренко Н. М. Особливості стратегічного управління розвитком аграрних підприємств / Н. М. Сіренко, І. В. Баришевська // Економіст. – 2012. – № 2 (304). – С. 17-18.

3. Про державну підтримку сільського господарства України : закон України від 24.06.2004 р. № 1877-IV [Електронний ресурс]. / Верховна Рада України. – Режим доступу : <https://goo.gl/hZeeIO>

4. Agriculture and rural development [Electronic resource] / European Commission. – Access mode: <http://ec.europa.eu/agriculture/>

5. Полторак А. С. Гармонізація державного регулювання щодо управління оборотними активами на підприємствах АПК України / А. С. Полторак // Вісник ХНАУ ім. В. В. Докучаєва. – Серія “Економічні науки”. – 2014. – № 7. – С. 155-163.

6. Боднар О. А. Децентралізація як основний чинник сільського розвитку / О. А. Боднар // Вісник аграрної науки Причорномор'я. – Вип. 1. (88). – 2016. – С.42-51.

УДК 330.46:336.02

МЕХАНІЗМИ ПІДВИЩЕННЯ ДОВІРИ НАСЕЛЕННЯ ДО ФІНАНСОВОГО РИНКУ

***Ворошилова О. Г.**, студентка групи Б 3/2*

Науковий керівник – канд. екон. наук, доцент Полторак А. С.

Миколаївський національний аграрний університет

Впродовж останніх років присутня нестабільність у глобальній економіці, негативний вплив зовнішніх і внутрішніх факторів на стан вітчизняної економіки, внаслідок чого довіра (інституційна, міжособистісна, інвестиційна тощо) до фінансового ринку має тенденцію до погіршення [1]. Такому позаекономічному поняттю, як довіра, не приділялось достатньої уваги в неокласичній економічній теорії, але в сучасних умовах світової та національної економіки необхідність дослідження такого соціально-економічного феномена стає одною із перших проблем розвитку фінансового ринку України.

Проблемі виокремлення механізмів підвищення довіри населення до фінансового ринку приділяли увагу такі дослідники як А. Селигмен, И. Мюрберг [1], В. Терпан [2], Р. Иванова [3], О. Дзюблюк [4], О. Другов та інші. Поняття довіри в різних наукових джерелах розглядаються з огляду на такі аспекти: як елемент соціального капіталу [2], де міждисциплінарний підхід є методом дослідження; як один із визначальних факторів партнерства в бізнесі [3]. Велика кількість публікацій в економічному напрямі присвячена проблемам формування та управління довірою до банківського сектору [4–5] та його регулятора – Національного банку України [6]. Однак, на нашу думку, питанням впровадження механізмів підвищення рівня довіри населення до інституції фінансового ринку з метою активізації їх фінансової діяльності не приділено достатньої уваги, що й визначило тематику дослідження.